

ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΤΟΥ ΥΓΚ ΝΤΕΛΟΡΜ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

(ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟ ΔΡΑΜΑΤΑΚΙ)

ΠΡΟΣΩΠΑ : Η κ. Ρενέ Νταμπεριέ, ο κ. Ζάν Λαμπεριέ.

να υποφέρει, δι,τι με κάνετε να υπαφέρω εγώ.

Αυτή θα είνε η μόνη μου Ικανοποίηση.

PENE.—Κι' αν η κόρη σας αγαπάει κι

αυτή τρελλά, παράφορα, το γυίο μου ; Δεν το συλλογισθήκατε αυτό ;

ZAN.—'Η Λουκιανή μου μοιάζει. Έπειτα τής έχω διηγήθη την πε-

ριό σαρανταπέντε χρονών. Είνε νευρική και άνηχη. Ψάχνει να βρη κάτι χαρι-

στό στο βάθος ενός συρταριού και κάθε τόσο τρέχει κοντά στο παράθυρο, όταν

να περιμένη κάποιον. Τέλος βρίσκει ένα μικρό κόκκινο τετράδιο, ένα ερωτικό

ημερολόγιο. Το ξεφυλλίζει μελαγχολικά, όταν άδεια ακούγονται βήματα στο

προαύλιο. Η Ρενέ, με μια άποστη κίνηση, κλείνει το συρτάρι και σπεύδι

να ανοίξη την πόρτα. Παρουσιάζεται ο Ζάν Λαμπεριέ. Είνε ένας συμπαθητικός

άνδρας πενήντα χρονών, με λίγο κομρασμένο πρόσωπο. Κάνει μια όψακλα:

Κι' οι δύο τους στέκονται στενωχωρήμενοι. Η Ρενέ τέλος δείχνει μια πολε-

μπερουν στον Ζάν, για να καθήση).

ZAN (βίστερ' από μια μικρή αυγή).—Κιόρια, με καλέσατε από σπίτι

σας και, καθώς βλέπετε, ήρθα. Είμαι στις διαταγές σας.

PENE.—Στις διαταγές μου !.. Γιατί είσαστε άπεροβόλιος ; Δεν

μαυτάνετε τί σάς θέλω ; Για ποιά λόγο ζήτησα αυτή την συνάντησή μας ;

ZAN.—Μάλιστα... Ξέρω. Ό γυιός σας, ο Ζάν, αγαπάει την κόρη

μου, τή Λουκιανή... Δεν είνε έτσι ;

PENE.—Ναι. Την αγαπάει τρελλά, παράφορα. Πειθαινει από έ-

ρωτα...

ZAN.—Αυτά είνε άδουρα λόγια. Οι άνδρες δεν πειθαινον ποτε από

έρωτα...

PENE.—Κι' εσείς είσαστε μια ζωντανή άπόδειξις, έ ; Μα δεν είνε

ίδια όλοι οι άνδρες !..

ZAN.—Έξαρτιστώ !..

PENE.—'Αν ο γυιός μου δεν ιμφορεί να παντρευτή τή γυναίκα ποι

αγαπάει, δεν θα πεθάνη βέβαια, αυτό το παραδέχομαι... Μα η ζωή

του θα είνε ένα μαρτύριο, πιο σκληρό από τόν θάνατο...

ZAN.—Σας καταλαβαίνω πολύ καλά.

PENE.—Περίεργο...

ZAN.—Γιατί ;

PENE.—Οι άνδρες δεν μπορούν συνήθως να καταλάβουν τή αίσθη-

ματά ενός άλλου άνδρος, αν δεν τή έχουν δοκιμάσει πρώτα οι ίδιοι.

Ένώ η γυναίκες αντίθετος έχουν αυτό το προσόν...

ZAN.—Καιμιά φορά ναι... Μα πώς τή έξερετε ;

PENE.—Μου τή έμαθε η ζωή.

ZAN.—'Α ! Όθελτε ίσως να πητε ότι μου κρατάτε άκουσι καισα για

κεινή τήν παλιά μου παρεξήγησι ;

PENE.—Όχι, δεν σάς κρατώ κάκωα...

ZAN (ειρωνικά).—Ένχαριστώ...

Σας είμαι ενθουσιών.

PENE (με ειλικρίνεια).—Τό

μαυτάνω...

ZAN.—'Ελάτε... Γιατί οίγοντε τό

άδικο σέ μένα ; Με μια άπρόσπτη

άνηχη, με μια άνεξήγητη και άπο-

τομη άνηχη, καταστρέψατε τότττ την

εύτυχία μας. Πώς τολμάτε λοιπόν

να μου κρατάτε κάκωα ; Γιατί ; Για

τό κακό που μου κάνετε ; Είσαστε

μια έξαιρετική γυναίκα... Με κάνετε

να πιστέσω, μα σάς θανατώω... Έγώ

όμως δεν είμαι έξαιρετικός, και γι'

αυτό σάς κρατώ κάκωα. Και μάλιστα,

γιατί να σάς τό κρατώ, σάς μισώ !

Με καταλαβαίνετε ;

PENE.—Πολύ καλά. Τό μισος

σας λοιπόν είνε πιο μεγάλο από τόν

έρωτα ;

ZAN (σοβαρός).—Τό μισος δεν

άποκλείει τόν έρωτα.

PENE (κατάκληρη).—Τό πι-

στεύετε εσείς αυτό ;

ZAN.—Τό πιστεύω.

PENE.—'Ε, λοιπόν, ναι... σάς δι-

νω δίκωο, όταν συλλογισθώ τή πε-

ρασημείνα...

ZAN.—Μά πώς είνε δυνατόν ;

PENE.—Όταν καταλάβετε, θα

δητε...

ZAN.—Μέχρι σήμερα δεν ιμφο-

ρα να καταλάβω εκείνη τήν έξαιρετική

άνηχη σας, που κατέστρεψε τήν εύ-

τυχία μας. Γι' αυτό, ή άπόφασι μου

για τό γυίο τής Λουκιανής και τού

Ζάν, είνε άμετάκλητη. Δεν δέχομαι !

PENE (ταραγμένη).—Πώς ; Δεν

δέξεσθε ;

ZAN.—'Επιτέλους, βρίσκω τήν εύ-

καιρία να εκδικηθώ !..

PENE.—Νά εκδικηθήτε ; Ποιόν ;

ZAN.—'Εσάς ! Όέλω ο γυιός σας

PENE.—Θα είνε ένα ταιριαστό ζευγάρι...

άλλαξα καθόλου...
PENE.—Όχι, πλάσα, άλλαξα
πόρα πολύ...
(Κυτάζοντας με συγκίνηση).
ZAN.—'Α ! Και να ήταν άλη-
θεια ! Μα εύτυχώς, δεν είνε άλη-
θεια.
PENE (πλήγιομένη).— Πώς ;
Δεν με πιστεύετε ;
ZAN.—Όχι. 'Εταξάτε μια ώ-
μορφη κομποδιά. Θελήσατε να με
κάνετε να πιστέψω ότι με αγαπού-
σατε κι' εσείς, για να δώσω τήν
κόρη μου στο γυίο σας. Γι' αυτό με
καλέσατε δωττέρα...
PENE (με συμπόνια).—Καίμενε
μου φίλε !.. ('Αργά, με μια λυπη-
μένη έκφρασι στο πρόσωπο, άνοίγει
τό συρτάρι και βγάξει τό κόκκινο
τετράδιο). 'Ορίστε... Διαβάστε...
ZAN.—Αυτό τό τετράδιο ;
PENE.—Ναι. Είνε τό ημερολό-
γιο μου. Μέσα σ' αυτό έγγραφα τες
συναγνώσεις μου και τή ασημάτιά
μου, όταν ήμουν κορίτσι. Αυτό τό
κόκκινο τετράδιο δεν τό διάβασι
καίνας. Ούτε ο άνδρας μου... 'Εμ-
πρός !.. Μη φοβίστατε... Διαβάστε !
ZAN (τό ξεφυλλίζει δειλά).—
'«8 Μαΐου. Σήμερα γνώρισα
τόν Ζάν Λαμπεριέ. Δεν έξρω
αν καμμιά μέρα θα έχω τήν
εύτυχία να γίνω γυναίκα του,
μα έχω τό προσιόθημα ότι δεν
θα ιμφορώ ν' αγαπήσω κα-
νέναν άλλον άνδρα». (Κλείνει
τό κόκκινο τετράδιο).
PENE (δειλά).—Λοιπόν ; Τι λέ-
τε ; Βλέπετε πόσο είνε καινές άνη-

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

"Αν θέλετε ν' αγαπάτε ως το τέλος της ζωής σας, πρέπει ν' αγαπήσετε από μικρό παιδί. Δεν υπάρχουν έρωτες που ζούν τέρα από τον τάφο, παρά εκείνοι που γεννήθηκαν στην κοίτη. Α. Κάρυ

Εκείνος που δεν θεωρεί ως καταστροφή και την παρανοική ακόμα αλλαγή στις σχέσεις των ερωτευμένων, ασφαλώς δεν έχει τον έρωτα. Πιέρ Αϊρούφ

Κι' έναν ολοκληρω αιώνα αν διαρκέσει ο εύτυχ σμένος έρωτας, πάλιν θα μάζ γαίνεται πός έζησε μά και μόνη στιγμή. Η' Ροσφόρτο

Μουλάρι μαυροκέφαλο, γυναίκα που γεννήθηκε σε παραβαίσιμο μέρος, άνδρας που ν' λέγεται Πέτρος, πατάς γέιτονας και καρδιά μικροστά στην πόρτα μας, δεν 'εινε πράγματα που φέρουν καλό στην οικογένειά μας. Τολανική Παρομιά

"Ω, πόσο γυναικεία άμαρτία ήνε ο έρωτας της γυναίκας! Γι' αυτόν τα πάντα περιφρονών ο άνδρας, ακόμα και την αγάπη που έχουν στη μητέρα τους... Τζιάκομο Άλμπέρτι

Η γυναίκα, κι' όταν ήνε άκόμη νέα, όφείλει ν' σκεπάζεται σαν νύπαν γρηά. Κα Σεβιέρ

Δεν ήνε παράξενο αν μά νέα κοπέλλα κοκκινίζει όταν πρωτοπαίει σε μία κοσμική σινανατροφή. Κι' αυτή άκόμη ή αήνη κοκκινίζει, όταν άρχίζει ν' αμφοτίζη, εκτός αν έχει κανένα σιννερω άπάνιο στη συνείδησή της. Πόπ

Σ' ό,τι κι' αν κάνει κανείς, πρέπει νάχει κι' ένα δάσκαλο. Άλλομουνό όμως σ' εκείνον που χρειάζεται δάσκαλο και στον έρωτα άκόμη! Καλντερόν

Η γυναίκες και ή φοράδες σάς έπακοσον καλύτερα όταν τις παίνετε με το καλό, παρά όταν τις στενοχωρείτε. Άλέξ Λονιά

Γιά τους άνδρες δεν υπάρχουν κακές και καλές, έστινες και καυτές γυναίκες, παρά μόνον άμωρφες και άσχημες! Γιάβεν

Η ζωή της γυναίκας αποτελείται από τρία πράγματα μόνο: την πίστη, την αγάπη και τη συγχώρηση. Σαίεπηφ

Ο άνδρας πρέπει ν' ήνε γενναίος και ή γυναίκα άμωρφη. Λατούφ

Η γυναίκες, επειδή ήνε πλάσματα αδύνατα, πειθονται εύκολότερα, άγαπούν γρηγορότερα, έδωκουν λιγότερα, προδίδουν συχνότερα, λησμονούν ασφαλότερα, μετανοούν άργότερα, χίνουν δάκρυα άφθονότερα, απαλλάσσονται διαρκέστερα και θυμώνουν χειρότερα από τους άνδρες, ο άποιο ήνε δήθεν πω δυνατοί άπ' αυτές. Πόπ δε Κόκ

Η γυναίκα πρέπει ν' ήνε σκελάβα κω άνδρός της και τών παιδιών της. Αυτός ήνε ο προσορισμός της. Όμοια γυναίκα δεν μπορεί ν' άνεχθή αυτό, δεν πρέπει ούτε σέξυος, ούτε μητέρα ν' ήνεται. Γεωργιά Σάδη

Η μεγαλύτερη φιλοδοξία της γυναίκας ήνε ν' αφοργήσει τα δάκρυα και ν' παρηγορή τους άπελπομένους. Ντενίς

Ναί, πίσω από κάθε σημασία κρύβεται ή γυναίκα! Άλλά και πω χαρά της ζωής δεν ήνε γέννημα της γυναίκας! Ντε Ρότ

Αν ο άνδρας ήνε το άρωιότερο λουλούδι της φύσεως, ή γυναίκα ήνε ή εύδοία του. Κα Στάελ

Η γυναίκες, όπως και τα κύνια της θάλασσας, όλες ήνε έδιες, μά κωμιά δεν ήνε απαράλλαξη με την άλλη. Α. Μυσσέ

Μη δείχνετε συχω στον κόσμο το πορταφόλι σας και τη γυναίκα σας. Γερμανική Παρομιά

Η δυσκολία στον έρωτα δεν ήνε το ν' κατακτηθείε μια καρδιά, αλλά το πώς θα την κρατήσης. Βιγκέν

Η γυναίκες μόνο άνοηταίες θάκαναν, αν παύσανε στα χέρια τους την πολιτική έξουσία. Κα Ντασαρέ

τος, όταν ήνε νέος. ΖΑΝ (κατάλλωμος, σάβοντας το κεφάλι). — Είνε δυνατόν; Είνε δυνατόν;

ΡΕΝΕ.—Δέν τό ύποφραζόσατε καθόλου; Μά βέβαια! Ήταν τό μυρτιό της καρδιάς μου...

ΖΑΝ.—Συγχωρέστε με...

ΡΕΝΕ.—Σας ελάτρενα, τότε, Ζάν...

ΖΑΝ.—Κι' έγω!...

ΡΕΝΕ.—Τότε γιατί δεχτήκατε με τόση απάθεια την άρνησή μου;

ΖΑΝ.—Γιατί σάς σεβόμουν. Έπειτα, έφρυγα άμείσιος για τό έξωτερο, για ν' ξεχάσω...

ΡΕΝΕ.—Ναί, θυσία. Μα έγω νόμιμα πός φύγατε για τις δουλειές σας. Κι' έτσι κανείς, ποτέ, δεν έβιαζε τον πραγματικό λόγο της φύσης σας...

ΖΑΝ.—Τόν έφερε ή Λουκιανή. Όρίστε, για ν' πεισθήτε... Χθές έλαβα ένα γράμμα της. (Βγάζει από την τσέπη τον ένα γράμμα και τό δίνει στη Ρενί). Διαβάστε...

ΡΕΝΕ (παιώνει τό γράμμα και διαβάζει): «Άγαπημένε μου μπαμπά. Θέλω πάλιν ν' σου πω ότι άγαπάω τρελλά, παράφορα, τόν Ζάκ...». Βλέπετε;

ΖΑΝ.—Έξαφλοουήστε.

ΡΕΝΕ.—«Μά είμαι πρόθυμη ν' σ' άκούσω, όπως πάντα. Μά μέρα μου έπες: Δέν θα δώσω την συγκατάθεσή μου γι' αυτό τόν γάμο, αν δεν βεβαιωθώ πρώτα ότι ή μητέρα του Ζάκ μ' άγαποισε λιγάκι στα νειάτα της». (Σιγά, ερωτικά): Λιγά!... (Συνεχίζοντας τό διάβαση): «Κι' επειδή έγω δεν σέ καταλάβαινα, μου έξηγησες: Θέλω ν' βεβαιωθώ ότι ο γιός της δεν θα σέ κάνει ν' ύποφέρη τους πόνοους, που μ' έκανε ν' ύποφέρω ή κ. Ντωμεριό. Μπαμπά, κούτταξ ν' βεβαιωθής γρηγορα γι' αυτό, γιατί αλλοιώς θα γίνω πολύ δυστοχισημένη». Και (Διπλώνει τό γράμμα συγνημένη).

ΖΑΝ.—Τώρα είμαι βέβαιος πειά. Τό κόκκινο τετράδιο μου φανέρωσε τό μυστικό της καρδιάς σας... Τώρα έξερω πός μ' άγαπούσατε...

ΡΕΝΕ.—Ναί, αλλά κάναμε ένα μεγάλο σφάλμα, Ζάν. Είμαστε κι' ο δυό πολύ έγωιστάι. Τι κρίμα!...

ΖΑΝ.—Κι' έτσι καταστρέφαμε την εύτυχία μας.

ΡΕΝΕ.—Μά δεν πρέπει τώρα ν' καταστρέφουμε και την εύτυχία τών παιδιών μας. Θα τά παντρέψουμε και θα ήνε ένα ταριστό ζευγάρι...

(Κιτάζοντας κι' ο δυό με δάκρυα στα μάτια και, ταπεινωμένοι κι' ο δυό, δίχως κανένο πειά έγωισμό, άγκαλιάζονται τρυφερά και φιλιούνται).

(Αυτιά) ΥΙΚ ΝΤΕΛΟΡΜ

ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΕ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ

"Αν μάθετε πός κάποιος γνωστός σας ήνε άρρωστος, πρέπει ν' περάσετε άμείσιος από το σπίτι του και ν' άφήσετε την κάρτα σας, χωρίς ν' άζητήσετε ν' απητή-μέσα, αν δεν σάς τό προτείνουν. Τούς συγγενείς του άρρωστού τούς ρωτάτε για την κατάσταση του, δεν πρέπει όμως ν' έπιμένετε ν' σάς πουν από τί πάσχει και τί λέει ο γιατρός και πόσο θα κρατήση ή άρρώστια του κλπ." Αν πρόκειται για μεταδοτικό νόσημα, οι συγγενείς του άρρωστού ήνε ύποχρεωμένοι ν' ειδοπήσουν όλους τούς γνωστούς τους και ν' κόψουν κάθε επικοινωνία μαζί τους. Πάντως όμως και από εκείνους που κόψουν μέσα στο σπίτι, μόνον ένας ή δυό μωροδύ ν' περιολοούνται τόν άρρωστο και ν' μπαινουν στην κώμαρά του. Οι άλλοι, έφόσον ήμηνον στις δουλειές τους και κωλοφοροδν στους δρόμους, πρέπει ν' άποφείνουν κάθε επικοινωνία με τόν άρρωστο, άπόσον τό νόσημά του ήνε μεταδοτικό.

Κατά την άνάρρωσή, οι γνωστοί του άρρωστού μωροδν ν' τού κανουν άντίστοιχές έπισκέψεις και ν' τού πάνε μερικά λουλούδια, χωρίς άρωμα, και λίγες καρμιέλλες. Η έπισκέψη δεν πρέπει ν' κρατήη περισσότερο από μιση ώρα και ή άζητήσης ν' άφοροδν ειζάφισια και διασκεδαστικά πράγματα, όχι ζήτηματα σοβατά, πολιτικά, κοινωνικά κλπ. Στην κώμαρα του άρρωστού απαγορεύεται ν' καπνίζετε, έστω και αν σάς τό έπιτρέψει ο ίδιος ο άσθενής.

"Όταν ο άρρωστος άρχίζει ν' κωλοφορη, ήνε ύποχρεωμένος ν' πει και ν' κάνει εύχαριστήριους έπισκέψεις σε όσους ήμηνον ν' τόν δοδν κατά την άσθενεία του και σε όσους έδειξαν άποσοδύητο τό ένδιαφέρον τους γι' αυτόν.

